

200401127/1.

Datum uitspraak: 14 juli 2004

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Maastricht, van 6 januari 2004 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 april 2002 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 6 januari 2004, verzonden op 8 januari 2004, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en appellant (hierna: de minister) opgedragen om met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen een nieuw besluit op de aanvraag te nemen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 februari 2004, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 17 februari 2004 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De minister klaagt in grief 1 dat - samengevat weergegeven - de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het resultaat van de taalanalyse niet aan het besluit van 8 april 2002 ten grondslag mocht worden gelegd, omdat onvoldoende inzicht bestaat in de deskundigheid van de taalanalist. In grief 2 klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat de staatssecretaris zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het asielrelaas van appellant niet mede heeft mogen baseren op het rapport van de taalanalyse, voor zover daarin opmerkingen over de juistheid van de door appellant afgelegde verklaringen omtrent zijn stamafkomst zijn opgenomen.

2.1.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

Derhalve is het aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de staatssecretaris aannemelijk te maken, niet aan de staatssecretaris om de verklaringen van de vreemdeling gemotiveerd te weerleggen.

2.1.2. De rechtbank is er terecht vanuit gegaan dat de staatssecretaris in het kader van het onderzoek naar de nationaliteit, dan wel naar het land of de plaats van herkomst van de desbetreffende vreemdeling, een taalanalyse mag laten uitvoeren.

Door dat te doen, komt de staatssecretaris de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge voormeld artikel

31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel gerezen is aan de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de desbetreffende vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de analyse onvolkomenheden bevat, de band, waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, desgewenst door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zo nodig van commentaar laten voorzien. De desbetreffende vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat de staatssecretaris een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie uit dient te gaan. Door het achterwege laten van een contra-expertise blijft de gerezen twijfel aan de identiteit en nationaliteit bestaan.

2.1.3. Op grond van hetgeen de vreemdeling tijdens het nader gehoor heeft verklaard is bij de staatssecretaris twijfel gerezen aan de door hem gestelde plaats van herkomst.

De conclusie in het verslag van de taalanalyse luidt dat de vreemdeling eenduidig niet afkomstig is uit het Nuba-gebied, maar uit de omgeving van

De vreemdeling heeft, hoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, geen contra-expertise laten verrichten. Vervolgens is de aanvraag afgewezen, omdat de staatssecretaris, mede gelet op de uitkomst van de taalanalyse, niet door de vreemdeling aannemelijk gemaakt acht dat hij de door hem gestelde afkomst en identiteit heeft, waardoor aan zijn asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

2.1.4. Uitgangspunt is dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd. De taalanalist is op zorgvuldige wijze geselecteerd en staat onder voortdurende kwaliteitscontrole. De vreemdeling, noch de rechtbank, heeft de minister om nadere informatie omtrent de deskundigheid van de taalanalist verzocht. Aangezien voorts geen concrete feiten zijn gesteld die aanknopingspunten vormen om aan diens deskundigheid te twifelen, heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de staatssecretaris, door de uitkomst van de taalanalyse mede aan de beslissing op de aanvraag ten grondslag te leggen, onzorgvuldig heeft gehandeld, omdat onvoldoende inzicht bestaat in de deskundigheid van de taalanalist. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat de taalanalist zijn conclusie niet mede mocht baseren op zijn beoordeling van de uit de bandopname blijkende kennis van de vreemdeling of gebrek daaraan inzake zijn gestelde plaats van herkomst en inzake de stam, waartoe hij stelt te behoren.

2.2. De grieven slagen. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 8 april 2002

beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangevoerde beroepsgronden.

2.3. In het besluit van 8 april 2002, gelezen in samenhang met het daarin ingelaste voornemen, heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat, nu appellant ter staving van zijn aanvraag geen reispapieren, documenten of bescheiden heeft overgelegd die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag en hij geen feiten of omstandigheden aannemelijk heeft gemaakt die tot het oordeel leiden dat het ontbreken van die documenten niet aan hem is toe te rekenen, de oprechtheid van zijn asielrelaas op voorhand is aangetast en afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid ervan.

In de door appellant gestelde feiten en omstandigheden heeft de minister geen grond behoeven te vinden hem de gevolgen van het ontbreken van documenten niet toe te rekenen.

2.4. De minister heeft zich vervolgens op het standpunt gesteld dat het relaas van appellant ongeloofwaardig is wegens het afleggen van tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen.

Gelet op hetgeen in het besluit van 8 april 2002 en het daarin ingelaste voornemen is overwogen omtrent de geloofwaardigheid van de afkomst van appellant, kan hetgeen appellant daartegen heeft aangevoerd, mede in aanmerking genomen de tegenwerping van artikel 31, tweede lid onder f van de Vw 2000, niet tot het oordeel leiden dat de minister zich niet in redelijkheid op voormeld standpunt heeft kunnen stellen.

2.5. Gelet op het vooroverwogene, zal de Afdeling het inleidende beroep ongegrond verklaren.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 6 januari 2004 in zaak nr. AWB 02/29631 BEPTDN;
- III. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. R.W.L. Loeb, Voorzitter, en mr. M. Vlasblom en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J.W.P. van Gastel, ambtenaar van Staat.

w.g. Loeb
Voorzitter

w.g. Van Gastel
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 14 juli 2004

261-458.
Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,